

taget Meddelelse om, at det igaar har behaget Hans Majestæt Kongen Allernaadigst at udnævne Provst A. S. Hansen, Sognepræst til Ferslev og Vellerup, Ridder af Dannebrog, til Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget Forslag til Lov om Anlæg af en Havn ved Esbjerg, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet Thing, med Anmodning om at forelægge det her. Forelæggelsen skeer herved. Exemplarer af Lovforslaget skulle blive ombeelte.

Paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Udvikelse af det jydskt Jernbanenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2389—90).

Sfeel: Det er min Overbevisning, at Udviklingen af vort Jernbanesystem bør foregaae saa hurtigt, som vore finansielle Kræfter paa nogen Maade tilstede det. Dette er nødvendigt af Hensyn til Landets Opkomst og Udviklingen af dets materielle Kræfter, og jeg finder det rigtigt, at vi i saa Henseende idetmindste holde Skridt med vore Naboer. Jeg finder det tillige nødvendigt, for at de allerede anlagte Jernbanestrækninger kunne komme til mere Nytte og derved kunne komme til at betale sig paa den bedst mulige Maade. Jeg finder det ligeledes billigt og retfærdigt overfor de Landsdele, som hidtil have været udelukkede fra de Goder, der ere forbundne med Jernbaneanlæg. Det er saa meget rigtigere og billigere, efterat Landeveiene nu ere overgaaede til Amtscommunerne, saa at det altsaa nu kun er igjennem Jernbanerne, at Staten bibrager til og fører Tilsyn med den store og almindelige Samsærbid. Det er jo saa naturligt — det har hidtil været saaledes, og det vil fremdeles vedblive at være saaledes —, at man, naar Staten paatager sig Udførelsen af Veiarbejder eller af Jernbaners Anlæg, da først henvender sine Tanker paa de store Forbindelsesveie imellem de store Byer i de frugtbareste, mere begunstigede og mere befolkede Egne, men det er da ogsaa rigtigt og billigt, naar de

mindre begunstigede Egne saaledes have haaret og fremdeles være en Deel af Byrden ved de større og kostbarere Anlæg, at de bedre stillede Egne saa ogsaa paa deres Side deeltage i Byrden af den mindre Befordring, som udfordres, for at Veier eller Jernbanenettet kan udvides ogsaa til de mindre begunstigede Egne. Jeg har derfor med Anerkjendelse seet den Maade, hvorpaa saavel den høitærede Minister som Majoriteten i det andet Thing have stillet sig til denne Sag. Men, siger man, vi bør dog derved tage et billigt Hensyn til vore Finantsers Tilstand; der er en Grændse for de Befordringer, som man kan tillade sig. Ja, men det er nu min Mening, at en Udgift af 8 Millioner Rigsdaler til Udvikelsen af vort Jernbanenet i Sylland ikke paa nogen Maade vil kunne siges at være nogen usforholdsmæssig stor Byrde under almindelige Forhold. Dersom der derimod inden Udløbet af den Tid, som er fastsat for Anlægget af disse Baner, skulde indtræffe usforudsete Omstændigheder, vilde Jernbanernes Bygning jo derhos standse af sig selv, eller man vilde da kunne tage Beslutning i saa Henseende. Hvad jeg har hørt eller læst af Indbendinger imod, at vore Finantser kunde og burde paatage sig en Byrde som den her foreslaaede overfor Jernbanenettet, har ikke for mig været overbevisende. Jeg troer, at vi under almindelige Forhold ikke bør undslaae os for en Udgift af 1½ Million Rd. aarligt i Løbet af 5 Aar efter den næste Finantsperiodes Udgang. — Men, spørges der, er det fornødent allerede nu at tage Bestemmelse om Jernbaner, hvis Anlæg og Udførelse først skal foregaae i en længere Fremtid? Ja, jeg troer ikke, at der under de nuværende Forhold kan være nogen Tvivl om, at det bør findes rigtigt, at der ikke skeer nogen Afbrydelse i Fortsættelsen af Jernbanenettet i Sylland Nord paa. Jeg troer, at Alle ere enige i, at Jernbanen, naar den først er færdig til Aalborg, bør saasnart som muligt fortsættes til Frederikshavn, som er den rette Udmunding for en Jernbane. Men, naar dette er Tilfældet, saa bør man ogsaa allerede i næste Aar fortsætte Arbejderne ved Paabegyndelsen af en saadan Bane, og de Grunde, som den høitærede Indenrigsminister